Hogere militaire vorming in België

✱ ✱ ✱ Achtereenvolgens werd in De Militaire Spectator aandacht besteed aan de hogere vorming van officieren, behorende tot de krijgsmachten van onze belangrijkste bondgenoten en aan het onderwijs van de Russische Frunze Academie. Het recente eeuwfeest van de Belgische Krijgsschool (twee jaar na dat van onze HKS) geeft aanleiding de gang van zaken bij onze zuiderburen eens te bezien.

De structuur van de Belgische Krijgsschool doet enerzijds denken aan die van de Franse Ecole Supérieure de Guerre, anderzijds — v.w.b. de indeling van de vakgebieden in leergroepen — aan die van de Nederlandse Hogere Krijgsschool. De opdracht van de Krijgsschool is *„bepaald bij organiek koninklijk besluit; zij is een intermachteninrichting voor hogere militaire opleiding en staat onder rechtstreeks bevel van de Minister van Landsverdediging"*. Het instituut kent ook een Cursus Staftechniek, met als doel jonge officieren van de Landmacht en van de Rijkswacht voor te bereiden op het vervullen van ondergeschikte staffuncties. De cursus heeft echter generlei relatie met de hogere militaire vorming van de kandidaat-stafbrevethouders (Nederlands: *sbh*; Frans: *bem*, breveté état major), noch met de korte logistieke cursussen voor hoofdofficieren of met de — eveneens korte — cursussen „Beleid en Beheer voor hogere kaders van de generale staf en van de grote commando's".
De selectie, vorming en beoordeling van de officieren kandidaat-stafbrevethouders („stagiairs" genoemd), de officieren die de tweejarige hogere militaire vorming volgen, is als volgt geregeld. Jaarlijks bepaalt de minister van landsverdediging het aantal toe te laten officieren. Ieder beroepsofficier van Landmacht, Luchtmacht, Marine of Rijkswacht, met een anciënniteit van minimaal 7 en maximaal 12 jaren, wiens beoordelingen aan hoge eisen voldoen, kan zich kandidaat stellen. De respectieve chefs in de hiërarchieke lijn adviseren de aanmeldingen. Het resultaat van een uit twee delen bestaand vergelijkend toelatingsexamen is vervolgens bepalend. Het eerste deel van dat examen wordt schriftelijk afgelegd; de onderwerpen zijn: algemene ontwikkeling, politieke, sociale, economische en actuele militaire vraagstukken, militaire geschiedenis, moderne talen. De geslaagden voor het eerste deel volgen een korte informatiecursus aan de Krijgsschool en een stage in de tweede landstaal, alvorens met het tweede deel van het toelatingsexamen te worden geconfronteerd. Dit tweede deel wordt mondeling afgenomen en heeft tot doel na te gaan of de kandidaten voldoende kennis hebben op militair gebied, of zij bekwaam zijn zich mondeling uit te drukken en hoofd- en bijzaken kunnen onderscheiden. Men mag maximaal tweemaal deelnemen aan het toelatingsexamen. De toegelatenen volgen de Krijgsschool, de *„enige inrichting van hoger militair intermachtenonderwijs, die de geselecteerde officieren moet vormen tot commando-assistenten voor alle echelons, moet voorbereiden tot de diverse commandoposten en andere posten met grote verantwoordelijkheid"*.
De studie omvat algemene defensieproblemen, de voorbereiding en leiding van operaties en het beheer van de ter beschikking van de Krijgsmacht gestelde middelen. De beoordeling van de stagiairs is een continu proces. Het eerste studiejaar wordt afgesloten met een schriftelijk examen, gevolgd door een mondelinge uiteenzetting en verdediging van het geleverde werk. Na het tweede studiejaar volgt een eindexamen; het mondeling gedeelte daarvan wordt afgelegd voor een door de minister van landsverdediging aangewezen commissie. Het leerplan van de Krijgsschool omvat een gemeenschappelijk gedeelte voor de stagiairs van alle vier krijgsmachtdelen, de bezetters van de „leerstoelen landmacht" dragen hun kennis uit aan een deel van de leerlingen, die van de „leerstoelen luchtmacht" aan een ander deel.

Deze korte beschrijving moge eindigen met het citeren van de doelstelling van het congres dat de Krijgsschool ter gelegenheid van haar honderdjarig bestaan organiseerde, een doelstelling die het streven van het instituut weergeeft:

De Krijgsschool wil bewust haar vormings- en onderzoekingswerk langs de grote stroomversnellingen van het moderne denken richten. De evolutie van de hedendaagse gedachte, zowel op het politieke, sociale, economische, wetenschappelijke als op het militaire gebied, oefent een diepgaande invloed uit op de opvattingen inzake landsverdediging, evenals op de grondslagen van de militaire leer. Om bij werkzaamheden een hoger peil van doeltreffendheid te bereiken, wenst zij zich van de medewerking te verzekeren van de leiders en zoekers die de wereld van morgen voorbereiden en vorm geven.